

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

«К.Д.Ушинський» та ін.

Творчий шлях професора Н.В.Слюсаренко знайшов відображення на шпальтах таких видань, як: «Освіта», «Педагогічна газета», «Трудова підготовка в закладах освіти», «Молодь і ринок», «Таврійський вісник освіти», «Джерела», «Педагогічний проспект».

Вона ніколи не стоїть на місці, а постійно рухається вперед, адже її життєве кредо «Якщо я навіть не знаю як – я все одно це зроблю!». Тож вітаючи Вас, шановна Ніно Віталіївно, з ювілеєм, бажаємо нових задумів, творчої наснаги, успіхів на науково-педагогічній ниві, щастя, здоров'я та всіляких гараздів!

Кузьменко В.В., Слюсаренко Н.В., Чумак Л.В.*

ЗНАЙОМТЕСЬ З КОЛЕГОЮ: ПРОФЕСОР О.І.ЯНКОВИЧ

Кожний життєвий ювілей шанованої людини, непересічної особистості – це свято не лише для неї самої, а й для тих, хто знайомий з нею, спілкується, співпрацює. Вересень цього року ознаменований ювілейною датою в житті саме такої людини – унікальної Особистості, невтомного Науковця, досвідченого Вчителя, високопрофесійного Керівника, завжди усміхненої Жінки, нашого партнера і друга Олександри Іванівни Янкович – доктора педагогічних наук, професора, завідувача кафедри педагогічної майстерності та освітніх технологій Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

Народилася Олександра 7 вересня 1962 року в селі Комсомольське (нині Гадинківці) Гусятинського району Тернопільської області, яке славиться своїми культурно-просвітницькими традиціями. Зокрема, родом із цього села доктор філології, педагог В.Сімович; історик, географ М.Бабин; оперний співак, педагог Б.Базиликот; художник П.Липецький; письменник М.Капій, релігійні діячі о. М.Сімович, Г.Хомишин; громадські діячі Канади – Григорій, Іван, Михайло та Павло Байраки (рідні брати Байрака Миколи Івановича – дідуся О.І.Янкович) та ін.

Її батьки – прості люди. Батько, Байрак Іван Миколайович, працював інженером-землевпорядником. Мати, Байрак Леонтина Йосипівна – продавцем. У простій селянській сім'ї народився й дідусь – Боднарук Йосип Іванович. Проте, незважаючи на селянське походження, два його брати (Ярослав та Євген) вчилися на правничому факультеті у Львівському університеті. Рідний брат дідуся, Боднарук Євген Іванович, у 1932 році став доктором права у Краківському університеті.

* © Кузьменко В.В., Слюсаренко Н.В., Чумак Л.В.

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

Був адвокатом, громадським діячем. 1948 року емігрував у Торонто, брав участь у діяльності українських організацій.

Олександра навчалася в Тернопільській загальноосвітній школі № 9, де надзвичайно захопилася біологією, а тому неодноразово ставала призером обласних олімпіад з цієї дисципліни.

Після закінчення школи дівчина вступила до Тернопільського державного педагогічного інституту імені Я.Галана (нині ТНПУ імені В.Гнатюка) на природничий факультет, який очолював доцент С.Й.Грушко. Тут вона навчалася на «відмінно», займалася комсомольською роботою, отримувала стипендію імені Леніна. Завдяки своїй активній життєвій позиції Олександра була обрана делегатом XIV з'їзду профспілок України.

Під час навчання на природничому факультеті з «легкої руки» декана розпочалося й становлення майбутнього науковця. С.Й.Грушко усіяло підтримував дівчину та допомагав їй.

Після завершення навчання Олександра кілька років працювала вчителем хімії в загальноосвітніх школах №16, 20 м. Тернополя і водночас викладачем ботаніки, хімії, генетики. У викладацькій діяльності прикладом для наслідування були викладачі природничого факультету Л.М.Романишина, Г.Ш.Батирова.

З 1988 року О.І.Янкович працювала на кафедрі педагогіки Тернопільського державного педагогічного інституту, де її становленню як викладача педагогіки сприяли відомі професори В.П.Кравець, М.М.Фіцула, А.В.Вихрущ. За їх допомогою вона здолала шлях від асистента до старшого викладача, а згодом і доцента кафедри педагогіки.

Кандидатом педагогічних наук Олександра Іванівна стала у 1995 році, коли захистила дисертаційне дослідження «Проблема підготовки вчителів природничо-математичного циклу в системі вищої педагогічної освіти України (1945–1994 рр.)». Її науковим керівником був В.К.Майборода – історик педагогіки, прекрасний науковець та взірець людських чеснот.

З 2005 року вона очолює кафедру педагогічної майстерності та освітніх технологій Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.

У 2009 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора педагогічних наук «Розвиток освітніх технологій у теорії і практиці вищої педагогічної освіти України (1957–2005 рр.)» (науковий консультант – професор В.М.Чайка).

О.І.Янкович завжди демонструє високий фаховий рівень, невтомне прагнення до накопичення знань та вдосконалення професійних навичок. Про це, зокрема, свідчить різноманітність

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

та змістовність її наукового доробку (понад 100 наукових праць). До нього, передусім, слід віднести: 2 монографії «Освітні технології в історії розвитку вищої педагогічної освіти України (1957 – 2008)» (2008 р.) та «Освітні технології вищої школи України: проблеми та перспективи» (2010 р.); книгу з проблем подолання бідності «Мистецтво багатіти» (2005 р.); 9 навчально-методичних посібників, зокрема 1-го в Україні посібника «Історія соціальної педагогіки/соціальної роботи» (2004 р.), посібника «Освітні технології у короткому викладі» (2012 р.). Серед її наукових праць є як одноосібні, так і написані у співавторстві, адже вона завжди прагне до об'єднання, комунікації, стимулювання до спільної конструктивної праці та досягнення мети.

Різноманітність проявів людяного і фахового примушує багатьох щиро дивуватися обдаруванням цієї жінки, шанувати її вміння бути самою собою в найрізноманітніших ситуаціях, у тому числі й таких, де більшість пристосовується до обставин.

Вона в усьому надзвичайна: надзвичайно працьовита, надзвичайно мудра, надзвичайно сумлінна, надзвичайно порядна, надзвичайно доброзичлива, благородна, співчутлива, щедра і щира. Уже тридцять років поспіль пані Олександра віддає обраній справі. Своєю багаторічною сумлінною працею, невичерпною енергією, життєвою мудрістю, чуйним ставленням до людей, добротою, чесністю та порядністю здобула заслужений авторитет і повагу серед науковців Тернопільщини, Херсонщини, Миколаївщини, Одещини та багатьох інших регіонів України. І через таку віддачу є прикладом служіння людям та милій серцю Україні, залишаючись вірною правді, добру, друзям, своїй родині.

Це небайдужа людина, готова піти назустріч кожному, допомагати, сприяти, заохочувати, протягти руку і друзям, і зовсім незнайомим людям.

Безцінний досвід, набутий Олександрою Іванівною за роки педагогічної діяльності, органічно поєднався в ній з невичерпним природним оптимізмом. Для нас вона є незамінною людиною, у якої можна отримати не лише фахову консультацію, але й душевну підтримку, дружню пораду. Магнетизм особистості цієї жінки посилюється завдяки тій доброті та любові, яку вона випромінює та дарує оточуючим!

Щиро вітаємо колегу з ювілеєм і висловлюємо найпалкіші слова поваги. Бажаємо, щоб в усіх починаннях вірними супутницями були удача та наснага, а поруч завжди були одностайні та вірні друзі. Нехай у Вашому домі панують любов і достаток, тепло та затишок. Нехай ніколи не полишає душу молодечий запал, а Господь Бог дарує міцне здоров'я, довгі та щасливі літа!